

Resolució 81/2026, de 15 de gener

Número d'expedient de la Reclamació: 2395/2025

Administració reclamada: Ajuntament de Salt

Informació reclamada: Consulta jurídica (no és informació pública).

Sentit de la resolució: Inadmissió i abús de dret

Resum: En el cas de sol·licituds que es reiteren sense fonament, com és el cas, l'expedient es pot resoldre amb una simple inadmissió de la sol·licitud, a l'empara del que disposa l'article 88.5 LPAC, com diem, que permet inadmetre les sol·licituds que estiguin mancades de fonament, com és palès que succeeix en el cas que ens ocupa. Aquesta manca de fonament es basa, en aquest cas concret, i com ja s'ha esmentat, en la reiteració d'ídèntica reclamació, perquè ha estat resolta en una Reclamació anterior. A més, és criteri d'aquesta Comissió considerar que la interposició de reclamacions, sense cap justificació com és el cas de la persona reclamant en aquesta i d'altres Reclamacions presentades al llarg de l'any 2025, pot arribar a ser constitutiva d'abús de dret, en la mesura en què es reclama el desenvolupament d'actuacions que res tenen a veure amb l'obtenció d'informació pública, als efectes de la finalitat de la transparència i sí un evident perjudici per a l'administració afectada i per a la pròpia GAIP ja que suposa una redundància de procediments. En el cas que ens ocupa, la persona reclamant ha vist inadmeses o desestimades les seves reclamacions davant la GAIP, com a mínim dotze vegades, per insistir en presentar davant l'Ajuntament consultes jurídiques i davant la correcta inadmissió feta per l'administració, procedir a presentar reclamació davant d'aquesta Comissió. Aquest capteniment, quan el reclamant coneix perfectament la doctrina de la Comissió al respecte, perquè com diem se li ha informat com a mínim en dotze ocasions al respecte, representa una mala utilització dels recursos públics i un abús en l'exercici del dret a reclamar davant la GAIP.

Paraules clau: Ajuntaments. Persones físiques. Consulta jurídica. Reclamació contra inadmissió. Consulta jurídica. Inadmissió. Repetitiva. Abús de dret.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El 6 de novembre 2025 entra a la GAIP la Reclamació 2395//2025 presentada per una persona física contra l'Ajuntament de Salt en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent.
2. En data 24 de setembre de 2025 mitjançant registre d'entrada E2025020002 el Sr. XXX sol·licita, sota el títol/assumpte: "Localización de nuevas poleas colocadas en fachadas ocasionando un peligro grave".
3. La Reclamació presentada el 6 de novembre 2025 indica: "Solicito respuesta a mi consulta administrativa".

4. El 14 de novembre de 2025 la GAIP admet provisionalment la SAIP i informa la persona reclamant dels seus drets en el procediment de Reclamació.
5. El 14 de novembre de 2025 la GAIP requereix a l'Ajuntament de Salt la informació reclamada i l'expedient de tramitació de la SAIP, conforme la normativa aplicable.
6. El 17 de novembre de 2025 la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament de Salt on s'hi fa constar el següent: "En data 12 de novembre de 2025 la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública tramet la Resolució 1766/2025, de 6 de novembre, que posa fi a la Reclamació 2289/2025 relativa a la petició del reclamant amb registre d'entrada E2025020002. En aquest sentit, la GAIP proposa desestimar la Reclamació en el mateix sentit que la resolució expressa de l'Ajuntament d'inadmissió de la SAIP. - En data 14 de novembre de 2025 la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública tramet la Reclamació 2395/2025 de data 6 de novembre, relativa a la mateixa SAIP amb registre d'entrada E2025020002. En relació amb la Reclamació 2395/2025, entenem que aquesta ja ha estat objecte de Resolució per la mateixa Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública i en aquest sentit es considera donar per finalitzat el procediment."

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tan a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre la inadmissió de la Reclamació per reiterativa

La informació que demana la persona reclamant ja ha estat objecte de pronunciament per part d'aquesta Comissió. Concretament es van substanciar al fil de la Reclamació 2289/2025 amb una desestimació. Essent així les coses és procedent inadmetre aquesta reclamació ulterior, atès que

la 2289/2025 va ser resolta i notificada en temps i forma a la persona reclamant. Malgrat que les causes d'inadmissió de les sol·licituds i reclamacions relacionades amb el dret d'accés a la Informació pública s'han d'interpretar de forma restrictiva, en aquest cas, d'acord amb la normativa de procediment administratiu aplicable supletòriament als procediments de reclamació davant la GAIP, és procedent aplicar allò disposat a l'article 88.5 la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC).

Certament, d'acord amb la norma darrerament esmentada (art. 21) tota sol·licitud d'un interessat dona lloc a un expedient administratiu i determina que l'Administració està obligada a dictar resolució expressa en tots els procediments i a notificar-la qualsevol que sigui la seva forma d'iniciació. Amb tot, en el cas de sol·licituds que es reiteren sense fonament, com és el cas, l'expedient es pot resoldre amb una simple inadmissió de la sol·licitud, a l'empara del que disposa l'article 88.5 LPAC, com diem, que permet inadmetre les sol·licituds que estiguin mancades de fonament, com és palès que succeeix en el cas que ens ocupa. Aquesta manca de fonament es basa, en aquest cas concret, i com ja s'ha esmentat, en la reiteració d'idèntica reclamació, perquè ha estat resolta en una Reclamació anterior.

3. *Sobre l'abús de dret de la persona Reclamant*

Així mateix aquesta Comissió declara que tot i que la legislació catalana no recull com a causa d'inadmissibilitat en l'article 29 LTAIPBG el supòsit de les sol·licituds manifestament repetitives o abusives previst a l'article 18.1.e de la Llei bàsica 19/2013, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE), aquesta Comissió ve aplicant el criteri de considerar que el principi d'interdicció de l'abús de dret, establert com a principi general del dret civil pels articles 111-7 del Codi civil de Catalunya i 7 del Codi civil espanyol, és aplicable a tota mena de relacions jurídiques que l'infringeixin, de manera que una sol·licitud d'informació abusiva podria ser vàlidament inadmesa. Així s'ha vingut considerant des de la Resolució d'11 de febrer de 2016, de finalització de la Reclamació 36/2015 "en aplicació dels principis generals de bona fe i de prohibició de l'abús de dret proclamats a l'article 111-7 del Codi Civil de Catalunya i a l'article 7 del Codi Civil espanyol, una Administració pugui, legítimament, inadmetre o desestimar sol·licituds d'accés a la informació pública que excedeixin manifestament i objectivament els paràmetres o estàndards normals d'exercici d'aquest dret, especialment si causen un dany o perjudici als altres (en aquest cas, als interessos generals), sense obtenir un benefici propi (es tracti d'un benefici particular o d'un benefici general inherent a la transparència; per exemple, podria existir abús de dret quan fos palès que una persona formula una o repetides sol·licituds d'accés a la informació pública amb la sola finalitat de carregar de feina una determinada Administració, òrgan administratiu o empleat públic amb qui ha tingut una mala experiència)".

Així doncs, per qualificar-se d'abusiva, cal acreditar que la sol·licitud d'informació es realitza amb el veritable ànim de causar perjudici a l'Administració i sense benefici en termes del dret d'accés per la persona sol·licitant. En el cas que ens ocupa és palès que una Reclamació amb contingut pràcticament idèntic es va tramitar per la GAIP i li va donar una resposta en temps i forma, que va resultar en una inadmissió. Aquesta resposta ha estat completament ignorada per la persona reclamant, que ha interposat una Reclamació davant d'aquesta Comissió amb gairebé el mateix contingut.

És criteri d'aquesta Comissió considerar que la interposició de reclamacions, sense cap justificació com és el cas de la persona reclamant en aquesta i d'altres Reclamacions presentades al llarg de l'any 2025, pot arribar a ser constitutiva d'abús de dret, en la mesura en què es reclama el desenvolupament d'actuacions que res tenen a veure amb l'obtenció d'informació pública, als efectes de la finalitat de la transparència i sí un evident perjudici per a l'administració afectada i per a la pròpia GAIP ja que suposa una redundància de procediments. En el cas que ens ocupa, la persona reclamant ha vist inadmeses o desestimades les seves reclamacions davant la GAIP, com a mínim dotze vegades, per insistir en presentar davant l'Ajuntament consultes jurídiques i davant la correcta inadmissió feta per l'administració, procedir a presentar reclamació davant d'aquesta Comissió. Aquest capteniment, quan el reclamant coneix perfectament la doctrina de la Comissió al respecte, perquè com diem se li ha informat com a mínim en dotze ocasions al respecte, representa una mala utilització dels recursos públics i un abús en l'exercici del dret a reclamar davant la GAIP.

Aplicant aquest criteri a la Reclamació objecte d'aquest procediment, un cop examinat l'expedient reportat, la Reclamació és clarament injustificada i és contrària a l'equitat i a la bona fe i, per tant, suposa un exercici abusiu del dret a Reclamar davant d'aquesta Comissió tal i com queda recollit a la LTAIPBG.

Aquesta Comissió emfatitza que l'exercici del dret d'accés a la informació pública i l'eventual dret a reclamar davant de la GAIP ha de ser equilibrat i ponderat amb la càrrega que suposa per l'Administració, i tan deplorable és que l'Administració obstaculitzi, dificulti o dilati l'accés a la informació pública com que aquesta quedi monopolitzada per una actuació que no s'ajusta a la finalitat de la llei de transparència tal i com es defineix en el seu article 1.2.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 15 de gener, resol per unanimitat:

1. Inadmetre la Reclamació 2395/2025, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Declarar l'abús de dret en l'exercici del dret a presentar Reclamacions comès per la persona reclamant davant d'aquesta Comissió conforme les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
3. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 2395/2025 i publicar aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.